

РАЗПОЗНАВАНИ И НЕНАЗОВИМИ

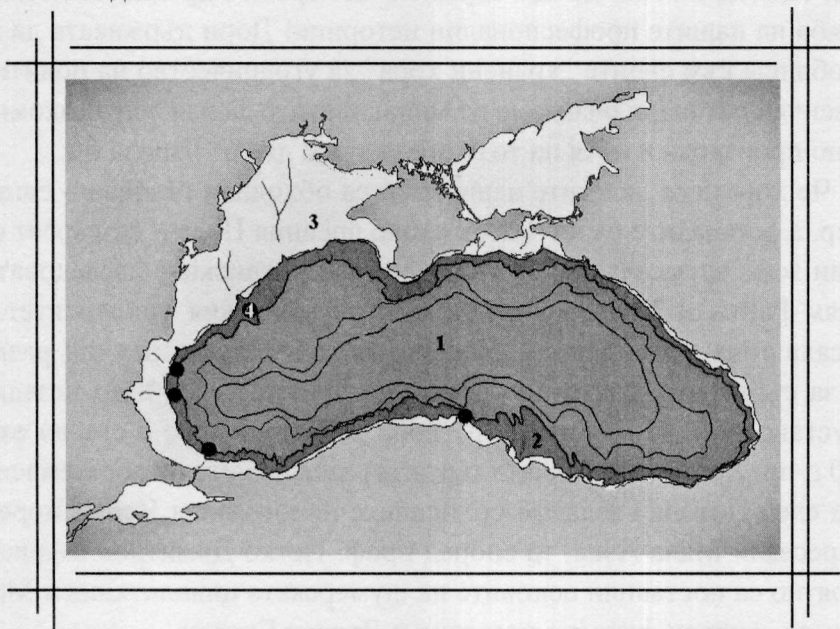
Политически съображения в угода на появилите се чак през Средновековието „велики“ сили са наложили унизително угодническа историография за българите до рамките на 13 века. Но дори руският филолог, историк, славист и българист академик Николай Державин отнася тяхното „рождество“ към доиндоевропейския период. Убедено твърди, че „българският народ е един от най-древните народи на територията на Европа, неговото битие е засвидетелствано исторически и оправдано с документи“. Като проследил как етногенезиса на предците ни достига с корените си до своето далечно минало заедно с шумерите, иберите и италиките, той е установил, че „българите са българи, а не турци, не татари, не фини, не хуни, не чуваша, не славяни, а по своя произход те принадлежат към най-древните доиндоевропейски народи“.

Според Анонимния хронограф от 334 г. българите произхождали от внука на Ной Зиези. Редовният член на Лондонското Линеанско дружество Димитър Ил. Димитров разпозна в Зиези шумерския владетел Заггизи (2750 – 2726 г. пр. Хр.). Но кой обучен правилно историк би повярвал, че може да се помни от такива далечни времена?

А не е ли знаменателно, че дори през вековете на втората отсамдунавска България българите продължавали да държат на своя древен календар? При това не само царската администрация на средновековната ни държава, но и Българската църква е следвала тази хронология, докато царството им е загубило своята независимост през XIV в.!

Дали това няма връзка с откритието на проф. Петко Димитров от Института по океанология на БАН във Варна, че Черно море има стара брегова линия на дълбочина 90 – 120 м? Още когато на 16 юли 1985 г. се спуснал с руската подводна лодка „Аргус“ до старите брегове на древното сладководно езеро, той открил очертания на два реда дупки, подредени симетрично по протежение на около 95 м – явно от

колони на стари градежи. На около 300 – 400 м. навътре попаднал и на „чиния на Ной“ с една от най-старите писмености. Именно от многобройните поселения наоколо е останал най-старият древен град край Дуранкулак. Но по някое време през Босфора нахлули солените океански води.

Карта на Черно море с „историята“ на Потопа от около 5600 г. пр. Хр.:
1 Древното езеро; 2 Допотопните брегове; 3 Залятата суша след потоп;
4 Стари населени места

Дори прочутият с намирането на „Титаник“ американски морски археолог проф. Робърт Балард се зае да търси кораба на Ной в българския шelf на Черно море.

На свой ред под ръководството на проф. Диана Гергова българо-японски археологически екип пък откри в селищната могила при Дядово, Новозагорско, слой без културни останки след края на V в. пр. Хр. – прогром след Потопа.

Но не само осветеният от Библията Ной ще е смогнал да отплава със семейството си. В обществото на укрепнала ранноземеделска произвеждаща цивилизация с богатствата и опита на хората, които са

оставили удивителните златни знаци в некропола край Варна, много повече са били хората, които са успели да достигнат незалети територии.

Но къде са били 5 хилядолетия обезземените местни хора от Потопа? Ами да стигнат до най-здравите ни корени в древността е дълг и служба на нашите професионални историци! Дори държавата да ги е приобщила към своите „хранени хора“ за угодничество на политиците, всички останали очакваме от миналоведите да изяснят безкомпромисно произхода и пътя на този обезземен дял от народа ни.

Че хората от залетите наши земи са обходили разлива – едни на север, а останалите на югоизток около древния Понт – да търсят свободни земи за заселване, са убедени и американските изследователи Уилям Райън и Уолтър Питман от Колумбийския университет. Те описаха това в книгата си „Ноевият потоп: Новите научни разкрития за събитията, които промениха историята“, след като независимо установиха, че Потопът в региона на Черно море е станал около 5600 г. пр. Хр. Ако по тяхната карта за разселението на обезземените хора след Потопа следваме обходите на югозапад Черно море, те са пресекли Мала Азия, та според проф. Петко Димитров именно те вероятно са поставили основите на шумерската цивилизация в Месопотамия, а техни знания е наследил и Древен Египет.

Заглушеното под шума за шумерите

Следи от заселване в Долна Месопотамия има от втората половина на VII хил. пр. Хр. Но изследователите на Шумер твърдят, че през VI и V хил. са се появили *предприемачи*, които са оглавявали селскостопанските общности и са ги въвличали в търговия на дълги разстояния. Това ли е задържало там древните изселници от залялото Черноморско крайбрежие? Вероятно са преминали и през Мидия покрай Каспийско море, та дали са били сред протоеламитите от 3200 – 2700 г. пр. Хр., които по това време са развили цивилизация в днешните югозападни части на Иран и в малко от земите на Ирак? Нали тогава хората там са овладявали земеделието, отглеждането на